

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu w Izbie Karnej  
na posiedzeniu bez udziału stron  
w dniu 26 września 2023 r.,  
wniosku Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej  
z dnia 11 sierpnia 2023 r., sygn. akt II Kp 164/23  
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu  
na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił:**

**uwzględnić złożony wniosek i sprawę przekazać do  
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Szydłowcu.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej z dnia 11 sierpnia 2023 r., sygn. akt II Kp 164/23 na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócono się do Sądu Najwyższego o przekazanie zażalenia na postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu tej decyzji wskazano, że sprawa dotyczy niedopełnienia obowiązków służbowych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Skarżysku-Kamiennej. Wobec faktu, iż sprawa dotyczy komornika sądowego działającego przy sądzie wnioskującym zwrócono się o przekazanie sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

**Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Wniosek Sądu Rejonowego w Skarżysku-Kamiennej zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie – chociażby mylne – o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245).

Podzielić należy spostrzeżenia sądu wnioskującego, iż fakt, że sprawa dotyczy zażalenia na umorzenie postępowania odnośnie do czynności komornika działającego przy Sądzie Rejonowym w Skarżysku-Kamiennej uzasadnia jej przekazanie do sądu równorzędnego. Chociaż komornik sądowy nie jest pracownikiem danego sądu, to zgodnie z ustawą z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 590) jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym, podlegającym nadzorowi tego sądu oraz prezesa sądu (art. 2 ust. 1 i 2 ustawy). Pozostaje zatem w stałym, funkcjonalnym związku z sądem właściwym miejscowo do rozpoznania niniejszej sprawy. Nadto nie bez znaczenia jest fakt, iż czyn będący przedmiotem postępowania jest ściśle związany z pełnieniem przez komornika obowiązków służbowych. W takim wypadku jest wysoce prawdopodobne, że pozostawienie sprawy w kognicji sądu miejscowo właściwego prowadziłoby do pojawienia się, mających cechę racjonalności głosów, podających w wątpliwość zdolność tego sądu do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy. Jednocześnie dostrzec trzeba, że w analogicznej sytuacji, tj. kiedy stroną postępowania był komornik sądowy działający przy sądzie miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy, Sąd Najwyższy przekazywał sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, uznając, że jest to wskazane z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, które nakazuje eliminowanie sytuacji mogących wywołać przekonanie strony, czy opinii

publicznej o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (postanowienia SN: z dnia 5 marca 2002 r., V KO 10/02 i V KO 13/02; z dnia 30 sierpnia 2006 r., III KO 46/06)

Mając zatem na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości uznać należy, że zaistniała określona w art. 37 k.p.k. podstawa do przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Szydłowcu, położonemu w stosunkowo bliskiej odległości od sądu miejscowo właściwego.

Sąd Najwyższy mając na uwadze powyższe orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]